

Marghiloman, și să-și închidă auzul pentru vorbele oamenilor săi de casă...

Politicianismul din trecut nu se cade să reinvieze.

D. Alex. Marghiloman e, probabil, un om capabil, dar nu e în corectitudine cu bărbății de valoare la care ar trebui să facă apel, nici cu mișcarea intelectuală ce însufletește în aceste momente toate mințile românești, iar dovada că nu ne înșelăm, este chiar numirea d-lui Gusti la Teatru. Această casă, s'o afle d. Prim-ministru, e o Instituție de înaltă cultură, și în fruntea ei nu se pune un fost sufler. Îndeplinirea unei astfel de numiri este pălmuirea întregii literaturi românești.

Înainte de a fi casa artiștilor, Teatrul este casa autorilor dramatici, și, în cazul cel mai rău, a unor frunțași ai țării cum au fost Ion Ghika, C. A. Rosetti, A. Odobescu, Cornescu, Cantacuzino, și alții.

De altfel, aflăm că însăși artiștii societari de la Iași au protestat, revoltății în privința zisei numiri.

D. Simion Mehedinți poate să fie un foarte bun profesor de geografie, dar ca Ministru al cultelor și Instrucțiunii publice, nu deutează bine.

E de mirare că tânărul Ministru n'a fost îndrumat, în această privință, și în altele, de colegii de ai săi de înaltă capacitate ca a d-lui Arion, care, ca fost Ministru al Instrucțiunii, l'ar fi putut lumina asupra însemnătății postului de Director-general al Teatrelor..

* * *

mulțumiți de numirea ca Director-General
D-l Gusti al Teatrelor, a d-lui Gusti nu suntem numai noi. Iată, în adevăr cum se exprimă gazeta guvernamentală „Steagul”, cu data de Mercuri 3 Iulie:

«Guvernul conservator continuă buna lui «**revoluție**»... (e vorba de numirea d-lui Gusti, fost sufler, după cum ne spune însuși zisul organ de publicitate!...—Luăm totuși act că această umire e o «**revoluție**» pentru chiar *Steagul*, și cităm mai departe):

«De treizeci de ani, urmează *Steagul*, d. Gusti stă între culise, tăcut, modest, pasionat în harnici lui *incivibilitate*. (Dar *Steagul*, laudă pe guvern și pe ped. Gusti într'un mod din ce în ce mai extraordinar, căci iată ce litism îl apucă):

«**De 30 de ani, d. Gusti făurește**, (probabil cele 2 clase gymnaziale ale sale din Bitolia) făurește, **nevăzut**, (ce mare scamator acest d. Gusti)! **succesele atâtor actori, atâtor autori și directori. Și ar fi rămas probabil mereu în umbra culisei pentru a fi cel care suflă, și pe care nimeni nu'l cunoaște, spre a împicioroșă și alte reputații viitoare — dacă bărbatu' de cultură și de dreptate, care e d. Ministru Mehedinți, nu l'ar fi scos din ascunzișul muncii lui, și nu l'ar fi așezat acum în onorurile datoriei.**»

Mai mult nu se putea zice spre slava unui ministru. Eu însă cred că, cu toate că d. Gusti e chemat să pună picioroașe reputațiilor prezente și viitoare, d. Mehedinți ar face bine să roage «*Steagul*» să nu'l mai laude.

* * *

Reclădirea Țării și refacerea unui suflet național,

sunt începute admirabil de guvern. Mai întâi, *inamovibilitățile* sunt, cu drept cuvânt, suspendate, iar în timpul suspendării se va chibzui pentru cine trebuie să mântuiască, și pentru cine nu.

Felicităm guvernul: Iată legi ce nu sunt nici bizantine nici iudice—dupe cum s'a procedat, adesea, în România.

Un alt punct pentru care guvernul merită toată lauda este legea agrară a muncii silnice pe cinci ani, cu dreptul pentru stăpânire ca, țaranul, se fie transportat oriunde e nevoie de muncă. E ceva atîngător de părintesc ca guvernul să caute neîncetat să procure muncă sătenilor, căci tocmai prilejul muncii le lipsește celor care s'au dus să-și verse sângele pentru țară. Naște vreme, voiau—nefericiții!—să muncască, și n'aveau ce. Latifundiarilor sunt, de astă-dată *obligăți* să dea de muncă țaranilor, dupe ce dâșii, vor fi sfârșit cu cea a pământului lor, și cum zisul pământ e așa de puțin ce s'ar fi făcut ei, țărâni, fără generoasa și bine-cuvîntată *obligățiune* pusă latifundiarilor?

Dar câte minunății bune, nu pregătește cărmuirea providențială de astă-zi? Ea a descoperit—între altele—că scumpetea traiului e datorată prea marai afleuente a *stockului* de aur ce avem în bănci, și în casele de fier ale particularilor. Din această cauză, prin urmare, leul de hârtie nu mai are valoare de cât a unui ban de zece, și, deci, de aci vine scumpetea traiului.

Pentru a se remedia acestui dezastru, măsura ce pare a se impune—fiiîndcă ne-a rămas aur prea mult, deși o parte însemnată ne-a fost furată de bolșeviki—nu e alta de cât de a se trimite și rămășița acestui ticălos *stock*, în vre un mare oraș amic din occident. *Inflațiunea*—câci astfel

numesc financiarii guvernului lipsa de valoare a hârtiei monetă—va dispărea atunci, și odată cu ea și scumpetea traiului...

Recunoștință! Recunoștință!

Și de asemeni aceiași simțire pentru numirea d-lui Gusti ca director-general al teatrelor întrun post, care a fost ocupat, în trecut, de oameni ca Ion Ghika, C. A. Rosetti, A. Odobescu, Caragiale, Cantacuzino, Davila și alții.

Se vor fi supărat literați ca subscrisul, ca Alex. Florescu ca Haralamb Leca, Duiliu Zamfirescu, Caton Theodorian etc.—dar ce are a face? guvernul numind pe d. Gusti—fost sufler și regisor al scenei din București—a dat o dovadă că nu e retrograd, ci că nu stă la îndoiială să *inoveze* când e vorba de *refacerea sufletului național*...

Refacerea e, negreșit, cam grea—dar ce nu stă în putința unui guvern cult, și plin de bună-voință pentru a face să dispară inflațiunile de tot felul și-a redă oamenilor valorile lor adevărate?

Alexandru Macedonski.

* * *

Comicărie: *Guvernul reclădirei țării*, se află într'o situație une tragico-comică față cu d. Stere și cu sovietul său basarabean.

Ce s'a întâmplat, și se întâmplă încă, e și ilariant și trist. Astfel, guvernul a numit deunăzi, pe d. General Vaitoianu, guvernator-general al Basarabiei. Dar, îndată, s'a ridicat d. Stere și al său *soviet* și i-a tras una și bună peste degete, iar, tot îndată d. General Vaitoianu s'a schimbat, din *Guvernator-General* în *Comisar-General*.

Asta e una.—Mitropolitul Basarabiei, plecând la *Xienv*, și de acolo, la *bolșeviki*, fără: «*la revvedere*», acelaș guvern a voit să convoace sinodul să numească pe un altul în locul celui care a dat bir cu fugiții, dar, cât clipești, acelaș d. Stere, și acelaș *soviet* i-a tras alta, sdравăna peste mână: «*Autonomia Basarabiei mă rog!*», adică *satrapia Stere*, și bast!

De minune: Laudă atât d-lui Stere, care poruncește, cât și guvernului, care se supune...

Luciliu

Artistice. Cu prilejul producției Conservatorului de ar dramatică s'a remarcat din clasa d-lui Aristide Demetriad — un element de valoare, *D-șcară Mirella Marconi* care grație temperamentului ei exuberant a câștigat simpatia tuturor celor care au văzut-o.

X. Y. Z.

„LITERATORUL” înscriin-
O LAMURIRE du-și în fruntea sa și deviza:
„Libertate de Idei”, se înțe-
lege dela sine că fie-care are răspunderea
celor subscrise, și prin aceasta opiniile
unna din colaboratori nu obligă întru
nicic pe ceilalți.

Redacționale **PENTRU RECENSII și BIBLIO-**
GRAFIE, d-nii autori sunt rugați
să-și trimeată lucrările la redacția
„Literaturii”. **MANUSCRISELE** ce d-nii autori le
trimet redacției, trebuie scrise pe o singură pagină
și în chip lămurit. „LITERATORUL” face schimb cu
ori-ce publicație periodică din țară.

Administrative Toți depozitarii ne vor trimite cât
de curând confirmare de primirea
revistei.
De asemenea ei vor înainta câte un cont asupra e
zemplarelor primite,—plata urmând să se facă grabnic.

MĂRCI POȘTALE

Colecțiuni întregi, albume, mărci de război și de
ocupațiune cu surchagiul M. V. I. R., cantități mari și
mici cumpără și plătește prețurile cele mai bune,

LUPOVICI & FRENKEL
Calea Victoriei, N. 65.